

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE
cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Dumitru Maer

(art. 325 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-384/24

Nr. PIGD 1-22065704-01-Ira-26032024)

Recursul avocatului în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) CPP este vădit neîntemeiat; Argumentele din recurs nu relevă că aprecierea probelor din decizia instanței de apel este irațională.

03 iulie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Mihail Osadci

Curtea de apel: Vitalii Movilă, Serghei Pilipenco, Evghenii Dvurecenschi

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul înaintat în cauza penală privind învinuirea lui Dumitru Maer,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Vladislav Gribincea,
Ghenadie Eremciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Dumitru Maer s-a născut în 1965 în raionul Cahul. El a fost învinuit în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal (coruperea activă).

2. Dumitru Maer a fost apărat de avocatul Valeriu Babenco.

3. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Dumitru Maer a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la șase luni de închisoare și amendă în mărime de 2.000 de unități convenționale. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată pe un termen de probațiune de un an. Instanța de apel a respins apelul și a menținut sentința.

4. La 15 februarie 2024, avocatul Valeriu Babenco, în numele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, solicitând pronunțarea unei hotărâri de achitare.

5. Urmărirea penală a fost inițiată la 01 aprilie și finalizată la 22 aprilie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 12 mai 2022-12 ianuarie 2023. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 24 ianuarie 2023 – 26 ianuarie 2024. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 15 februarie 2024.

ÎN FAPT

6. Dumitru Maer este acuzat că, la 01 aprilie 2022, în jurul orei 12:50, a fost oprit de un echipaj al INSP în raionul Cantemir, pentru verificarea documentelor. Fiind suspectat că ar conduce în stare de ebrietate alcoolică, el a fost testat cu aparatul „Drager 6810”, rezultatul fiind pozitiv – 0,20 mg/l de alcool în aerul expirat, nivel care corespunde gradului minim de ebrietate conform art. 134¹² alin. (2) Cod penal. Pentru a evita tragerea la răspundere contravențională prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, Maer Dumitru a oferit agenților de patrulare o bancnotă de 50 de euro, plasând-o pe torpedoul automobilului de serviciu, pentru ca aceștia să nu întocmească procesul-verbal și să nu-l înlătore de la conducerea vehiculului. Acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 325 alin. (1) Cod penal.

7. La 12 ianuarie 2023, Judecătoria Cahul, sediul Central, l-a recunoscut vinovat pe Dumitru Maer de comiterea infracțiunii incriminate și la condamnat la de șase luni de închisoare și amendă în mărime de 2.000 de unități convenționale. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de un an. Instanța a dispus confiscarea bancnotei de 50 de euro.

8. Instanța de judecată a constatat că, la 01 aprilie 2022, inculpatul a fost legal oprit de un echipaj de patrulare și testat alcoolscop, rezultatul fiind de 0,20 mg/l alcool în aerul expirat. Inculpatul Dumitru Maer nu a recunoscut comiterea faptei de corupere activă. El se temea de o nouă documentare, întrucât la 15 martie 2022 fusese cercetat penal pentru conducere în stare de ebrietate. Inculpatul le-a spus polițiștilor că are o bancnotă de 50 de euro. Inculpatul susține că agenții nu au reacționat verbal, dar i-au indicat să lase bancnota pe torpedou. El a semnat procesul-verbal de contravenție și afirmă că le-a oferit banii pentru a evita sancționarea, însă nu recunoaște vinovăția. Martorii Andrei Dimici și Alexandru Rășescu au declarat că, după testare, inculpatul a extras din portofel o bancnotă de 50 de euro și a plasat-o pe torpedoul automobilului, exprimând dorința de a nu fi documentat. Relatările acestora sunt coerente, concordante și susținute de probe materiale (fotografii, bancnota ridicată), fiind coroborate cu actele procedurale. Instanța a reținut că inculpatul Dumitru Maer a acționat cu intenție directă, săvârșind fapta de corupere activă prin oferirea de bunuri necuvenite unor agenți publici, în scopul împiedicării îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

9. La 18 ianuarie 2023, avocatul Valeriu Babenco, în numele inculpatului a declarat apel. El a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța de fond s-a bazat exclusiv pe probele acuzației, fără a combate argumentele apărării și fără a analiza riguros fapta. Nu s-a determinat cu claritate dacă inculpatul a acționat prin „oferire” sau „dare” de bunuri necuvenite, iar caracterul bilateral necesar pentru reținerea „dării” nu a fost dovedit, întrucât nu s-a constatat acceptarea vreunui folos de către persoana publică. Avocatul a subliniat că nu s-au administrat probe video sau audio care să confirme intenția de corupere activă, iar declarațiile agenților de patrulare nu sunt susținute de alte mijloace de probă. Cercetarea la fața locului s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală, fără acordul posesorului mijlocului de transport și fără autorizarea judecătorului de instrucție, motiv pentru care această probă urmează a fi exclusă.

10. La 26 ianuarie 2024, [Curtea de Apel Cahul](#) a respins apelul și a menținut sentința. Instanța a reanalizat declarațiile martorilor, procesele-verbale (cercetare la fața locului, examinare bancnotă, autosesizare), ordonanța de recunoaștere a corpului delict – și, prin coroborarea acestora, a stabilit că Dumitru Maer a dat, personal 50 de euro polițiștilor pentru a nu-i întocmi proces-verbal și a nu-l reține. Deși apărarea nu a invocat expres pretinsa provocare la comiterea infracțiunii,

instanța de apel a reținut că niciuna dintre acțiunile agenților de poliție nu a depășit limitele legale ale procedurii de verificare a alcoolemiei și ale cercetării la fața locului. Dimpotrivă, conduita acestora a fost neutră, fără a se evidenția elemente de instigare sau presiune. Elementele materiale ale infracțiunii sunt confirmate de administrarea legală a mijloacelor de probă, inclusiv ridicarea bancnotei de 50 de euro și recunoașterea acesteia ca mijloc de probă. Declarațiile inculpatului în instanța de judecată „Am dat 50 EUR ca să nu-mi întocmească proces-verbal, că aveam deja un dosar penal”, relevă inițiativa exclusivă a acestuia, exprimată voluntar și în cunoștință de cauză. Instanța a respins argumentul apărării privind nulitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 01 aprilie 2022, reținând că cercetarea s-a efectuat într-un automobil de serviciu aparținând MAI, aflat în folosința legală a agenților INSP și nu era necesară autorizarea judecătorului de instrucție conform art. 118 alin. (2) din Codul de procedură penală. MAI nu a contestat acțiunea, iar apărarea nu a invocat presupusa neregularitate în cursul urmăririi penale sau în faza cercetării. Prin urmare, nulitatea relativă nu este incidentă (art. 251 alin. (4) din Codul de procedură penală). Decizia motivată a fost pronunțată la 26 ianuarie 2024.

11. La 15 februarie 2024, avocatul Valeriu Babenco, în interesele inculpatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) din Codul de procedură penală. El solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Recurentul susține că nu a fost demonstrat caracterul intenționat al acțiunii de „dare de mită”. Dumitru Maer nu a avut un dialog cu agenții de patrulare, nu a formulat vreo solicitare de a fi scutit de răspundere și nu a exprimat voința de a corupe, iar interpretarea oferită de instanțe nu este susținută de probe certe. Apărarea invocă lipsa coroborării declarațiilor martorilor cu alte mijloace de probă obiective (înregistrări audio/video, urme biologice sau dactiloscopice pe bancnotă). De asemenea, procedura de cercetare la fața locului, desfășurată în interiorul automobilului MAI, a fost efectuată fără autorizarea judecătorului de instrucție, cu încălcarea art. 118 alin. (2) din Codul de procedură penală. În lipsa oricărui indiciu clar privind oferirea sau darea de bunuri cu scopul de a influența acțiunile unui funcționar public, nu se poate reține existența unei fapte de corupție active. Instanțele au aplicat greșit legea penală, atribuind acțiunii un grad prejudiciabil disproportionat, fără a examina conduita inculpatului, atitudinea sinceră în proces și lipsa antecedentelor penale.

12. La 26 martie 2024, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului prezentarea referinței, care însă, până în prezent, nu a fost depusă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Partea relevantă a art. 418 Cod de procedură penală este următoarea:

„(2) Cercetarea la fața locului a încăperii sau a domiciliului se efectuează cu acordul în scris al proprietarului sau al posesorului ori, în lipsa acestuia, al

unuia dintre membrii majori ai familiei sale. În caz de infracțiune de violență în familie, cercetarea la fața locului a domiciliului poate fi efectuată cu acordul victimei, iar dacă victima este o persoană minoră, cu acordul membrului major al familiei, altul decât făptuitorul. În lipsa acordului în scris, cercetarea la fața locului a încăperii sau a domiciliului se efectuează în baza ordonanței organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție”.

14. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:
„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

- 1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
.....
- 5) a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege;
- 6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

15. La ziua comiterii faptei, art. 325 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

17. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

18. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, completul constată că acesta este aplicabil exclusiv în ipoteza în care instanța a aplicat o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege. Din cererea de recurs nu rezultă că apărarea susține că pedeapsa stabilită ar depăși limitele legale prevăzute de norma de incriminare sau de dispozițiile generale privind

individualizarea sancțiunii. Prin urmare, în această parte, recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

19. Recurentul mai invocă art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, susținând caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel. Potrivit recursului, nu există probe certe privind intenția de a corupe, în lipsa unui dialog clar, a unei solicitări de exonerare și a mijloacelor de probă obiective. Partea apărării mai reclamă neregularitatea cercetării la fața locului, efectuată în automobilul MAI fără autorizarea judecătorului de instrucție.

20. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), §§ 38-39. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42).

21. În cererea de recurs au fost reiterate argumentele invocate în instanța de apel. Instanța de apel a examinat toate criticile formulate, reținând că fapta inculpatului constă în oferirea directă a unei sume de 50 de euro agenților de patrulare, imediat după testarea alcoolscoptică, cu exprimarea voinței de a evita documentarea. Aceste acțiuni au fost observate direct de către cei doi agenți și confirmate prin declarații clare, constante, coroborate cu probe materiale (bancnota de 50 de euro, ridicată de la fața locului) și cu declarațiile inculpatului, care a recunoscut că „a lăsat banii ca să nu i se facă proces-verbal”. Această aprecierea a probelor nu este irațională. Completul subliniază că lipsa unei reacții verbale din partea agenților de patrulare ori lipsa unor înregistrări audio sau video ale momentului nu afectează existența faptei ilicite. Curtea reiterează că chiar și declarația credibilă a unui singur martor este suficientă pentru constatarea vinovăției, când alte probe nu pot exista.

22. Argumentul recurentului privind nulitatea cercetării la fața locului urmează a fi examinat prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Instanța de recurs este de acord cu instanța de apel și constată că acțiunea procesuală a fost efectuată într-un automobil de serviciu, aflat în folosința legală a agenților Ministerului Afacerilor Interne. Curtea Supremă de Justiție a constatat deja că pentru asemenea cercetări la fața locului nu este necesar acordul proprietarului automobilului sau încheierea judecătorului de instrucție (a se vedea încheierea nr. [1ra-497/2023](#), § 29).

23. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Valeriu Babenco împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea